

بررسی اندیشه‌ها و افکار عرفانی در اشعار عبدالرحمان جامی

مهرانگیز نوریان راد^۱، علی عسکری^۲

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد پیام نور بابل

۲- استادیار دانشگاه پیام نور بهشهر

چکیده

جامی مانند هر اندیشمند دیگری در پی ریزی جهان بینی خود، به دنبال معرفت هستی و وجود است. پرداختن وی به وجود، صرفاً از سر فلسفه ورزیدن خشک بی روح نیست بلکه به دنبال معرفت وجود است و این مسئله بیشترین وزن را در کلام وی در مجموع آثارش دارد. مراد وی از معرفت آن وجودی است که الوهیت و تقدس دارد، لذا دغدغه‌ی نهایی او دل مشغولی‌های علمی نیست بلکه چیزی که وی در پی آن است فوق تأملات علمی و فلسفی است. اساس جهان بینی جامی را پسندهای شرعی همراه با معارف و تعالیم مذهبی که با احتیاط و حزم دین باورانه جفت است ساخته شده است. اشعار عبدالرحمان عرصه‌ی بیان اندیشه‌های عرفانی اوست و در کلامی محکم و استوار مباحث این اندیشه را تبیین نموده است. این مقاله در پی آن است تا با واکاوی اشعار جامی، شخصیت و افکار ناب عرفانی- اسلامی وی را به نمایش گذارد.

واژگان کلیدی: عبدالرحمان جامی، مثنوی هفت اورنگ، دیوان جامی، وحدت وجود، (شریعت، طریقت، حقیقت).